

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

acıyı bal hasan hüseyin ey ledik

BİLGİ YAYINLARI 180

Birinci Basım 1973
İkinci Basım 1973
Üçüncü Basım 1974
Dördüncü Basım 1977

HASAN HÜSEYİN

Acıyı Bal Eyledik

kapak düzeni fahri karagözoğlu

HASAN HÜSEYİN'in yayımlanmış kitapları:

Şiir :

kavel

temmuz bildirisi (2. basım)

kızılırmak (5. basım)

kızılküğü (şiiirin uyamışı)

kavel (genişletilmiş 3. basım)

ağlasun ayşafağı

oğlak (genişletilmiş 3. basım)

acıyı bal eyledik (5. basım)

kelepçemin karasında bir ak güvercin

ağlasun ayşafağı (genişletilmiş 2. basım)

koçero vatan şiiri

haziranda ölmek zor

öykü :

öhhöööö!

made in turkey

bıyıklar konuşuyor

gezi :

bağdat basra yollarında

çalışma :

**kalmasın ellerim sizlerden uzak (bedrettin cö-
mert'in şiirleri)**

İÇİNDEKİLER

ne güzel ne güzel	7
acıyı bal eyledik	19
nehirler aka aka	23
tortu	29
zor nakış	37
birdenbire özlemek	49
amado'lu ağustos	52
hani ya nerdesiniz	63
köprü	67
tey	73
kerbelâ uzak değil	83
çoğaltan acı	91
şükrü baba açıklaması	95
pis bir akşam	103
her yerde birden olmak	107
mutluluk benim şirin'imdir	119
susan su	123
benden bilmeyin	127
bir başka tepeden	129
duraktaki ışık	135

NE GÜZEL
NE GÜZEL

uyandım birdenbire
motor mu kuş mu köpek mi silâh mı ışık mı bilemi-
lyorum
paraşütüm bitkin ve soluksoluğa
yıllarca sonra dönülmüş bir babaevi sabah
yıllarca aranılmış ve bulunmuş bir yitik eşya
gibi herşey
işte dikişmakinası
işte sepet
işte ütü
işte yarım kitaplar
işte çam kolonyası
işte soyunup attıklarımız

pencerede ısıll ısıll gülüyor gencecik kavak
aman ne güzel
televizyon anteninde bir çift sığırcık
çatıda bir çift kumru
ve yanımda sekiz yıldır öptüğüm kadın
ısırılmış elma yanbaşımda
yenik düşmüş dikenli çit
baktım
yatağımdayım
ağrım sızım yaram berem yok
başladı kuşlar gibi çırpınmağa yüreğim
ne güzel
ne güzel

yıkanıp kurulanıp tarandım
doya doya baktım aynada kabarık kırçıl saçlarıma
uçlarını azıcık büktüm bıyıklarımın

ne düşündüm ne yaptım sa bugünedek
hep onlar için
ne dedim ne söyledimse
onlar adına
hapislik işsizlik kahr
ve intihar yalnızlığı
kahpelikler puştluklar aldatmacalar
ne çektimse bunca yıl
kurtulsun diye onlar
ne güzel
ne güzel

**ocakta çaydanlık cızırdıyor
bir bardak sıcakık çay gibi güldüm
zeytin ekmek yiyecektim
ne güzel**

**sigara tttrecektim
türkü dinliyecektim
dolmua binecektim
yolculuklar kuracaktım
(güneyi boydanboya dolaşıp
ormanlı ayışıklı balıklı bir deniz ky
gecenin sınırından dönüp
bol yıldızlı bir güney uykusunda
ne güzel
ne güzel)**

ağzımda buruk tadı kara zeytinin
parmak uçlarımda sıcacık rengi çayın
komşum binip gitti kendi arabasına
kör olayım kıskanmadım
azıcık başka baktım
balkondaki çıplak kadına
sarışındı uzundu kalçalıydı
uzaktan bakıyordu her şeye
köpeği erkek bir buldok
kocasını sevmiyordu

yalan söyleyene sövdüm radyoda
gazetede tükürdüm suratına itin birinin
bu kadar da olmaz ki
biryerde biter bu namussuzluk
ben hep onlar için söyledim şiirlerimi
onlar için yazdım bütün yazdıklarımı
ne çektimse bunca yıl, onlar uğruna
istedim ki duyar gibi yağmuru duysunlar yüreklerinde
istedim ki tokat gibi insin suratlarına
istedim ki desinler

işte bizim de şairimiz
işte bizim de sesimiz
işte bizim de kurtuluşumuz

demediler bir tek gün
demediler bir tek gün
ağaçlar anladı beni
kayalar sular yollar
ama onlar anlamadı
ama onlar iğilmedi şiirlerime

ne güzel
ne güzel

**ay içtim iki bardak
tam on zeytin iki dilim de ekmek
ağı sızı yok miğdemde
üstüne bir sigara
ne güzel
ne güzel**

**birgün belki çıkar ortaya
kazılarda bulunan altun heykeller gibi
cıncık boncuk kap edecek
altun paralar gibi
birgün belki çıkar onlar için söylediklerim
onlar için yazdıklarım çıplak güneşe**

okullardan geçmiş olurlar belki
kölelikten ıkmiř olurlar belki
mutluluęa ermiř olurlar belki
yollarda iřyerlerinde kumlarda ormanlarda
insan insan okurlar belki şiirlerimi
ve derler
—ronsar'ın sevgilisinin ronsar için dedięi gibi—
amma da çok severmiř hasan hüseyin bizi
ne güzel
ne güzel

kapıyı çekip çıktım sokağa
öpüşmek gibi birşey sokakta hava
havada mavi
havada yeşil
havada sarı
havada altun işlenmişliği kavganın
gömleğim
pantolonum
kunduralarım
ve artık benim için düşman bir tanıktan başka birşey
olmayan sarı basın kartım
çok pahalı arabalar
çok zengin çöpkutuları
çok besili itler kediler
ve otobüs bekleyen aç yüzlü emekçilerim
ne güzel
ne güzel

ben bu şiiire yaşıanmamış denizlerimi
ben bu şiiire gidilmemiş ölkelerimi
ben bu şiiire utanmazca çalınmış emeklerimi
ellerimden uçup gitmiş yıllarımı ben bu şiiire
koydum a dostlar
akbabalar götürdü ciğerlerimi
zindanlarda kaldı kolum kanadım
birgün yaslanırlar belki
koca bir dağa yaslanır gibi
şiiirlerimdeki korkunç acıya
ne güzel
ne güzel

otobüs kuyruğunda onbeşinciyim
kimi cam silmeğe gidiyor kimi odun kırmağa
kimi köpek gezdirmeye kimi yatmağa
kiminin kocası işsiz kiminin hapis
kiminin hastası kalmış sokakta
çocukları baştançıkmiş kiminin
otobüs kuyruğunda onbeşinciyim
mezbahaya gider gibi doluşuyoruz
iyi ki öksürtmüyor beni sigara
iyi ki bilincindeyim yaptığım işin
biliyorum önümdeki çoktan erkeksiz
erkeksimş iki kız onun önünde
çukulata naylon çorap sinema
çimdik moru gözlerinin halkası
balkondaki sarışının zengin kocası
kocanın yatağında bir erkek buldok
iyi ki bilincindeyim çağımın
iyi ki yaşıyorum bütün boyutlarıyla
iyi ki söylebiliyorum ağız dolusu
ne güzel
ne güzel

1.74 değil boyum

1074

72 değil kilom

1072

**puf desem toz ederim bu kenti
yürüsem çatır çatır çöker bu asfalt
ey insan kılıklı madrabazlar soyubitmişler
zorlamayın o kapıyı
dokunmayın o tellere
kuyudan çıkan toprak
sığmaz kuyuya
doldurur caddeleri birgün olur ki
ağıtlarda sessiz sessiz yatan aptallık**

bu aynalar

bu aydınlık

**çılgınca mutluyum kamçılanmaktan
ne güzel
ne güzel**

ACIYI BAL EYLEDİK

«pir sultan ölür dirilir»

bak şu bebelerin güzelliğine
kaşı destan
gözü destan
elleri kan içinde

kör olasın demiyorum
kör olma da
gör beni

damda birlikte yatmışız
öküzü hoşça tutmuşuz
koyun değil şu dağlarda
san kendimizi gütmüşüz
hor baktık mı karıncaya
kırdık mı kanadını serçenin
vurduk mu karacanın yavrulusunu
ya nasıl kıyarız insana

sen olmasan öldürmek ne
çürümek ne zindanlarda
özlem ne ayrılık ne
yokluk ne yoksulluk ne
ilenmek ne dilenmek ne
işsiz güçsüz dolanmak ne
gün gün ile barışmalı
kardeş kardeş duruşmalı
koklaşmalı söyleşmeli
korka korka yaşamak ne

kahrolasın demiyorum
kahrolma da
gör beni

**kanadık toprak olduk
çekildik bayrak olduk
döküldük yaprak olduk
geldik bugüne**

**ekmeği bol eyledik
acıyı bal eyledik
sıratı yol eyledik
geldik bugüne**

**ekilir ekin geliriz
ezilir un geliriz
bir gider bin geliriz
beni vurmak kurtuluş mu**

**kör olasın demiyorum
kör olma da
gör beni**

Yolcu!

Görüyorum ki, bir an önce varmak istiyorsun oraya. Gerginsin, kıpır kıpırsın, soluk soluğasın, yay gibisin ey yolcu! Coşkunluğun ne güzel, gerili-min ne güzel, öfken ne güzel! Sana selâm, sana say-gı, ey yolcu!

Fakat düşündün mü yolunun uzunluğunu? Neler var yolunun üstünde, düşündün mü? Koşar-adım aşabilecek misin şu dağı, geçebilecek misin bu hızla şu beli, tırmanabilecek misin bu solukla şu sırtı? Ovada dikenler boy-atmıştır belki, kayalar yollara uçmuştur, kuru dereleri seller basmıştır, kar yağmış-tır belki o tepelere? Böyle, uçar gibi geçip gidebilecek misin oralardan, hemen varabilecek misin oraya? Belki sırtlanlar üşüşmüştür leşlere, kuzgunlar çöküş-müştür ak kayalara, kuduzlar tutmuştur belki yolla-rı. Belki silinmiştir ayak izleri yolcuların. Bütün bunları bir bir düşündün mü, ey yolcu? Çünkü sen, ne ilk yolcususun bu yolun, ne de son.

Derim ki sana:

**Nehirler boyunca git! Nerelerde ve niçin dur-
gundur nehirler, nerelerde ve niçin hırçındır nehir-
ler, nerelerde ve niçin mendereslidir, nerelerde ve
niçin çağlayanlı ve de çavlanlıdır nehirler, gözlerin-
le gör, duy kulaklarınla! Gör ve duy ki, nasıl varır
nehirler denizlere!**

Derim ki sana:

**Denize varmaktır amacı nehrin, denize varmak,
ey yolcu!**

**Büyükse dağ, aşamıyorsa üstünden nehir, dola-
nır çevresini dağın. Büyükse kaya, söküp atamıyor-
sa nehir, birikip birikip taşar üstünden, dolanır ya-
nını yöresini. Yokuşsa yolu, koşamıyorsa, menderes-
ler çizer nehir. Uçurum çıkarsa önüne, kapıp bırakır
kendini nehir, açar kanatlarını; ve varır varacağı ye-
re, oraya, denize!**

Derim ki sana:

Nehirler boyunca git ve gör nehirlerin nasıl yol aldıklarını! Sen de bir nehirsin, ey yolcu! Senin de varmak istediğin bir yer var. Gerçekten varmak istiyorsan oraya, nehirlere iyi bak! Engeller nasıl aşılr, öğren nehirlerden! Yarı yolda yokolup gitmek değildir amaç, nehirler gibi akıp, nehirler gibi ulaşmaktır oraya! Varmaktır oraya, ey yolcu!

Derim ki sana:

İyi oku yolunu, avcunun içi gibi bil! İyi belle yolunun engellerini! Dizlerini, ciğerlerini, yüreğini sıkı tut, iyi dengele! Ovada koşar gibi vurma kendini dik yokuşlara! Uçuruma atlar gibi bindirme kayalara! «Daha koş, daha koş!» diye alkış tutanlara kanıp da, kesilip kalma yarı yolda! Dippediri varmalısın oraya! Varıp birşeyler yapmalısın! Hız koşusu değildir bu, ey yolcu, engelli koşudur bu! Engelleri aş aşı, gücünü koruya koruya varmalısın oraya! Çünkü oraya varmaktır amacın, koşmak değil!

Boşuna sevmedim nehirleri! Aktıkça büyümesi boşuna değil nehirlerin! Akan büyür, ey yolcu! «Eri-

şir menzil-i maksûduna âheste giden» demiyorum
ben sana, «tiz reftâr olanın pâyine dâmen dolaşır»
demiyorum. Böyle demiyor çünkü nehirler.
Duracaksın, dolacaksın, kemireceksin, oyacaksın,
dolaşacaksın, atlıyacaksın, aşacaksın, koşacaksın ve
varacaksın oraya, diyor nehirler. Öyle diyorum ben
de! Beni dinle, beni anla, ey yolcu!

adım adım
kulaç kulaç
ilerliyor nehir
yoklayıp
araştırarak
tartıp
dengeliyerek
adım adım
pençe pençe
ilerliyor nehir

**birdenbire koçbaşı
birdenbire ipek bir çarşaf
ve balıklar kurbağalar yosunlar
köprüler ve yoksul değirmenleri bozkırın
birdenbire bir uğultu
birdenbire bir kıyamet
bindirip
 çekilerek
çekilip
 toparlanarak
varıyor koca dağın ardındaki o koca dağa
varıyor cüceleşip
 devleşerek
varıyor
 nehirce kahkahalara**

**şarkılar söylemeliyim
nehirler gibi uzun
nehirler gibi kollu
nehirler gibi hırçın
 ve yumuşak
ve nehirler gibi
dur
 durak bilmeyen şarkılar söylemeliyim**

gitmek

nehirlerle yanyana

gitmek

nehirler gibi zor

nehirler gibi çetin

nehirler gibi umutlu

gitmek

nehirlerden de öteye

oraya

taa oraya

o büyük kurtuluşa

yüreğim

yaralı kuşum

topla ve aç kanatlarını

TORTU

o akşam biraz yaprak
biraz beton
biraz şarkıydım
yanlış çekilmişti kol
düğmelere yanlış dokunulmuştu
ters çalışıyordu mekikler
gözlerim görmüyordu o akşam
ellerim kör bir dokumacı
torda balıktı ayaklarım

**biraz kan
biraz kemik
biraz taş
neye yarar bir bir yoklamak ölüleri
tortulara biçim vermek bu akşam saatinde
neye yarar anılara bağlılık
bin yıl gecikerek iğilmek bu dudaklara
neye yarar
neye yarar
anılar yaşatmıyor duvarda ölen resmi
boşlukta dağılan ize düşmek güç
halkı göçmüş bir obaydım o akşam**

ışıklar bir başka dünyadanmışlar gibi pencerelerde
perdeler kapatmıştı mayıs yıldızlarını
şaşırmak birdenbire bir organdı biryerlerimde
neremi nerelerde bilemiyordum
adım milyonlarca çoğalıyordu
sesimi koparamıyordum seslerden
hergünkü kapım gecelerce açılmamıştı sanki
çocuklar radyolar oyuncaklar
birdenbire bir uzak yıldıza sanki
karım mıydı, dolaşan bir çizgi miydi duvarlarda
ben miydim, suda halkalar mıydı
kimin ülkesiydi bu akşam

baktı yüzüme
birşey demedi

alıp kaçtım yüzümü camdan dışarı
gölge gibi gelip durdu yanıbaşında
ben nereye baktım
o neye baktı
bu saatler kimin içindi böyle
saksıdaki bu sarmaşık
neler düşünüyordu karşığı yapı
bu kapı neden konuşmuyordu
arabalar ölü taşır gibiydiler caddede

birşey demedi
birşey demedim
demedik

bu yıldızlar biliyorum viyetnam'da da
susmuş çakalları kurbağaları
ateşte ve dikende koşuşan yalınayaklar
ölümden de büyük bir ölüm belki yaşadıkları
korkuların kayguların en saygısalı
bu yıldızlar biliyorum viyetnam'da da

oturmadım sofraya
elini sürmedi ekmeğe
oysa sorardı her zaman
sormadı
ne ben ona birşey dedim
ne de o bana
birşey demedik
belki yetmiyordu dilimiz
belki sığmıyordu öfkemiz dilimize
belki ağıtlarda unutulmuştuk

**bir kitap çekip kapandım
yüzünü gazeteye gömüp küçüldü
uzak bir kulede bir yeşil bir kırmızı
oynaşan köpekleri yabancıların
şimdi saygon'da da villaları yabancıların
korku ve sevincin köpecikleri
ne ben anladım okuduğumu
ne o çevirdi sayfaları
kolumdaki saat uzun bir tiren
yüreğim munzur suyu**

**radıoda hep aynı ses birşeyler söylüyordu
davul mu teneke mi saz mı keman mı
capon damlasının dehşeti büyüyordu
sarmaşıklı ormanlar yanıp yanıp kül olup
sakısında minik bir sarmaşık sabahı bekliyordu
gece, büyük yaralı büyük bir hayvan
elimi neye sürsem sıcak ve kansı
kolum nerde, nere koşar bu çılgın yürek
niçin daralıyor böyle duvarlar
eşyalar neden böyle iskelet**

**bütün istasyonları aradık
karanlığı dağıtacak tek bir ışık bile yok
ne müzik ne söylev ne haber
elenen sarı yeşil bir aydınlık
kuzgunlar alıp alıp götürüyorlar bütün gözleri
havada gözsüz gözyaşı ağırlığı
ve havada kan damlayan sorular
o da bilmiyordu neyi aradığını
ben de**

gece adım adım ilerliyordu
çocuklar çoktan varmışlardı uykuya
köşebaşlarında cadılar bekliyordu
kim önce düşecekti belli değildi
karanlık kimi kapacaktı belli değildi
mutfakta yarım ekmek durmadan bayatlıyordu
benim bir patronum vardı, sabahı bekliyordu
onun bir patronu vardı, işten atmayı
kendimizi ne diye öldürecektik
yaşamak bir ceylan yavrusuydu, allahım
nasıl kana belenirdi o akça göğüs

ZOR NAKİŞ

sarının bu korkak yalnızlığında
oh bu cezayirmenekşeleri

hayır ama neden bu cezayirmenekşeleri?
neden ama birdenbire bu deniz
bu ölümsüz ağaç — durupdururken?

siz hiç yaşadınız mı bir akşam bir akdeniz cezayir?
doğrusu ben de yaşamadım
ama işte bir akdeniz cezayir
iki gözü iki damla gözyaşı
iki gözü iki damla kan işte
iki gözü adım adım karanlık
doğrusu ben de bilmiyorum
belki adım adım allahbilir mutluluk
kalabalık bir şaşkınlık, kimbilir
doğrusu ben de bilmiyorum
atlarla
arabalarla
şekerli çelenklerle
doğrusu ben de bilmiyorum

ölüm bir gecikmiş ayva gibi parlarsa kadınsı neftilerde
ucuz kuşlar geçerse bulutsulardan
çıplak bir atsa iskeletse fırtınalarsa sondan bir önce
bir çocuk bir cenin bir istek koşarsa koşarsa koşarsa
İlgelinciklere
anaysa doğrulursa kanlı güneşe
basıyorum yumruğumu adım yerine
yakar bir kırmızıgül yakar bu sabahları

ben böyle deniz görmedim bu hangi yüzün böyle?
çıkarıp eski sabahlarını bu hangi pazarlara?
öyle çok yabancıyım ki sanki ilk geliyorum dünyaya
ilk bir kadın görüyorum ilk bir çiçek ilk bir ateş
İyönsemelerde
ilk kadın ilk çiçek ilk ateş belki de ilk irkilmelerim
asfaltın ortasında viskili bir toplumcu bir tutankamen
giyotin berraklığında birdenbire bir ren akşamı
bir bastıl uğultusu bir paskalya belki bir nevrüz
ikinci dünya savaşından kaçanağı bir çift göz
insan bazan telefonda bir ramses bulup ürküyor
onbin yıl ötelerden bir aşk sesi bir yabanıl söz

bu türküyü ben mi yaktım sen mi sevdin kim mi
İsöyledi?
bu çiçek ben mi açtım kim mi soldu sen mi sarardın?
kaçıncı binden kaldı bu fırtına avuçlarımda?
neden beni dün gece marsilya'da kurşunladılar?
yaklaşan bir sel gibi bu kumaşın nakışlarını
bir sevgide bir kayguda bir korkuda çoğaltmak sız-
layarak
ve çook eski topraklardan bir yüz bulup oturtmak
laynalara
ben mi sevdim sen mi yaktın kim mi durdu bu şar-
ıkılara?
yâni ben acılardan yepyeni bir kahkaha yaratıyorum
yâni ben acılardan yepyeni bir kırmızıgül
açlarla bir sofrada bir çizgide bir çift yalın göz
sevenlerle bir ateşte bulup birleşip bölüştüğümüz
evet hayır anlamıyorlar
mermer yapıların düşlerimde zincir kürek tutsaklığını
ışıklı asfaltların kırbaçlama böldüğünü uykularımı
ve neden kaçınılmaz olduğunu başkaldırmaların
evet hayır anlamıyorlar
oh bu cezayirmenekşeleri
bu şafak moru öfke

**hersabah bir çöplüğe bir yalana bir törene uyanmak
vurmak alnı duvarlara ellerin namuslu aydınlığında
kokması alttanalta, kokuşması birşeylerin, ayrışıp
[birleşmesi
birden marşa dönüşmesi aylak yürüyüşlerin
hergece kan sızıyor yaprakuçlarımdan benim
hergece biraz daha biraz daha artarak
birdenbire bir aşkın o dört nala çarpıntıları
ve birden yağmur yağması açık denize**

evet hayır anlamıyorlar
hele hiç anlamıyorlar tam da öpüşmenin ortayerinde
bir serseri kurşunla, eski sokak savaşlarından
arı sokmuş gibi anmak ve kapanmak yıldızsız ka-
Iranlığa
bir demet ak karanfil, bir albüm gözüyaşlı
bazı kadın adları, bazı sokak adları, bazı çiçek adları
sonra çok uzaklarda bir orman yangını resmi
tabakta iki balık, bir şişe iskeleti, birkaç izmarit
köşelerden köşelere sonsuz geometrisi yarasaaların
hele hiç anlamıyorlar acının kahkahasını
ve çekip gitmeleri, hele hiç anlamıyorlar
sarıнын bu korkak yalnızlığında
oh bu cezayirmenekşeleri

o kızgın kavgagülünü kim oturtmuş o maviye kim
sokaklara şenliklere sevişmelere, kim oturtmuş kim
yâni ekmek kavgasına yâni namus kavgasına, kim
loturtmuş kim
kurtulur elim ayağım, ısınır yalnızlığım, vurur yüre-
lciğim kocaman
hep böyle adam mı olunuyor insana dönük bu tepe-
llerde
türküleri hep böyle mi hep böyle kavgacı mı hep
kim atmış köprüleri, kim bırakmış bu tutsak suları
l kim
evren nasıl da saat gibi hey gülüm
onun baktığı yerden
ve bir de karmakarışık ve bir de kapkaranlık, hey
lgülüm
onun yıktığı yerden

hersabah bir çöplüğe bir yalana bir törene uyanmak
vurmak alnı duvarlara ellerin namuslu aydınlığında
fal bakıp kahkahaları hey ne güzel kahkahaları
bu aydınlar ne aydınlar, fal bakıp kahkahaları
fal bakıp günah çıkartıyorlar düzenin çatlaklarında
analar suç emziriyorlar aydınların çatlaklarında
ve yumruklar götürürken korku duvarlarını
ve duvarlar götürürken duvarın bekçilerini
ben hersabah bir yeniye bir güzele bir gerçeğe uya-
lıyorum

kokuyor eski dokum, ansızın irkilmelerde
ve bozuk çalıyor gramofon
ve bozuk çalıyor bando, kilitli caddelerinde kölekentin
ve kelepçede şair, barışlardan söylüyor
savruluyor güvercinler havada

siz misiniz, o güzel denizlerden mi geldiniz böyle tâze
evcil kuşlarınızla mı geldi bu uçarı mayıs gökleri böyle
zambaklar açınca biryerlerde, hep sizdiniz sevişirdiniz
beklerdi korkak köpekleriniz hırsız sularınızda
gülümser olurdu akşam saatları ve siz hep ölürdünüz
ve siz hep ölürdünüz, gülkurusu esenlere uzardı nazlı
İtirnaklarınız

mermerlere ipeklere altunlara işlenirdi sûretleriniz
sürüler gelip geçerdı saraylı ufuklardan
sürüler ki yeşil yeşil, ve bir gözleri mutlaka kör
köleler dökülürdü bulutlardan yorgun sularınıza, ve
İsiz hep ölürdünüz

sımsıkı avuçlarınızda giderdi zincirlerin anahtarları
altına doymazdınız, kıraldınız halksız kiralıklarda
siz misiniz, o güzel denizlerde mi kaldınız böyle çirkin
demek yoksunuz?

heeey diyorum uluorta, bir ölü soldan sağa dönüyor
avcunda bir avuç mezar toprağı buz
bir ölü tırnak tırnak göçüyor karanlığa
tırnak tırnak koparak kayalarından
heeey diyorum uluorta, sürü kuşlar havalanıyor
toprak dalgalanıyor, sular dövüyor kıyılarını
ve bir yengeç âdem, pazarın ortasında
bir vurguna bir soyguna bir çalgına derken
bir çiçek sayıklıyor alnımın ortasında
bir kristal kırılıyor tören başlıyor
ve bozuk çalıyor
gramofon
ve bozuk çalıyor gramofon ey benim züppeçiklerim
açıyorum perdeleri bir bir, molyeryen gözyaşlarına
altyapıya dokundukça ürküyor fincancı katırları
tankları uçakları ardımsıra genelliyerek
tam şarlo'nun diktatörü yere vurduğu yerde
bir tespih her zamanlı bir tespih parlâmento
ve işte hernasılsa 'sen bana hâlâ geleceksin'

kaç bin yıl yaşıyorum, kaç bin yıl yüklenip bütün
bir caddeden bir kentten bir takvim yaprağından
bir silahta bir giyside bir kadın pazarında
ellerimi haraçmezat, beynimi haraçmezat, ve işte uta-
ve işte kırıp zincirlerimi, ve işte davul davul
ve işte her nasılsa 'sen bana hâlâ geleceksin'
bir külrengi öksürüyor, sınırında bağımsızlık bayrak-
başkanlı genelevli patronlu pezevenkli, uydurmuyorum
oğlanlar zar atıyor kentsoylu forumlarda, uydurmu-
en kahpe yüzleriyle saat kulelerinde ve gonglarda ve
en yenik yanlarıyla yalanlarda ve antlarda ve dua-
yapmacık koşumlarında çocukların ve sapmalarında
hâlâ kadın ve lâğım, hâlâ pazar ve yatak, hâlâ hiç
bir tespih parlamento, bir mefisto liberal
ve işte hernasılsa 'sen bana hâlâ geleceksin'
ey anamın anasının anasının anasının
beklediği güzel gün

heeey diyorum uluorta, bir bayrak elden ele çekip
lgidiyor
burnuma yağmur yağdıkça şişiyor baklalarım güneşte
bir heykele bir kuklaya
bir canbaza bir çarmıha
derken güzelim
oluyor gökyüzünde bir katar turna tren trafik
ve bozuk çalıyor gramofon
ve bozuk çalıyor gramofon ve bozuk çalıyor gramo-
lfon ve bozuk
çalıyor boz
çalıyor fon
çalıyor ra

yâni bu demek

**sürün çocukları dağlara
özlemleri öfkeleri sürün dağlara**

**birgün göreceksiniz
birgün vurur yangını yüzlerinize**

**sürün çocukları dağlara
sürün ve sürdürün bu karanlığı**

BİRDENBİRE ÖZLEMEK

**sabahleyin kalktım gökte bulut yok
tek bir yaprak bile kımıldamıyor
ağaçlar yorgun yeşil
ağustos gebe**

**bahçede salıncaklar ve çocuklar ve cıvıltı
çimler dişice ıslak
karşıda gökdeleni gecekonduyuyla başkent
yatıyor sereserpe**

neler içtik neler dedik nerelerde nasıl vuruştuk
kaç adım gitti dünya
fırtınalı kayaları gecenin
ölü keklik gibi torbada

sivas'ın güney eteklerinde, nurhak dağlarının azıcık
poyrazında
kurudu kuruyacak bir incecik çay
iki kişi durmuş bana bakıyor
gülşan anayla şükrü baba

birinin elleri bir milyon kürek
birinin gözleri bir milyon çeşme
bakıyorlar yerle gök arasında
bozbulanık bir suya

daldan bir kaysı düşüyor ağustos tozlarına
ince bir kuş gagalıyor asma salkımlarını
gözleri kömür kara, saçları kuzgun
vay be vay be vay be

adam açlıktan öldü resmen
tarlaların yapıların yolların yanbaşımda
birşeyler götürdü benden, azaldı yüreğim
unutamadığım bakışlarında

kim kaldı oralarda çocukluğumdan başka
kaç mezar eklendi garipler mezarlığına
içip içip ağladığım ağustos geceleri
nerde nerde nerde

yahu nasıl da özledim birdenbire
mektupla telefonla olacak gibi değil
varsam bir akşam eğilsem ellerine
doya doya

çok çektiler yaşanası şu dünyada çok
yarada fitil yarada tuz
ey güzel yüzlerini getiren sabah
merhaba

AMADO'LU AĞUSTOS

gece sıcak ve ishaklı

amado

hey amado

yürüyen ne

konuşan kim

nerden nere bu karanlık

amado

hey amado

gece sıcak ve ishaklı

kurşun erir oldu avuçlarımda

gider oldu yüreciğim yalnayak

çoğalır oldu ağzımda zeytin

incil değil kuran değil

bayram değil kıran değil

nedir bu kalabalık

amado

hey amado

sallanır bozkırda bir kanlı beşik
gözyaşına dalar çıkar bir tahta kaşık
yüreği kanatlı da bıyığı düşük
gün gelir beşik dillenir
bebeğim oooy
balam oy
boynubükük bu ayrılık
amado
hey amado

onlar için herşey bitti
su değil içtikleri artık onların
yedikleri ekmek değil
el değil sıktıkları
onlar için herşey bitti
bu törenler bu cayırta
bu ipekler bu altunlar bu yaldız
bu koşum saltanatı
yalan yalan hepsi yalan
korkudur bayrakları
korkudur urubular gibi dönen tepelerinde
onlar için herşey bitti

herşey bitti onlar için
değil mi ki kırdılar bu fidanları
değil mi ki ağlattılar bu anaları
onlar için bitti herşey
ne bir tutunacak dal
ne bir dayanacak duvar
bir kara haberin ölü yankısıdır onlar gözlerimizde
demirparmaklıklar arkasından bakar gibi bakan
[gözlerimizde

amado

hey amado
yürüyor zincir sesi
yürüyor açlık sarısı
yürüyor umut
ayakları kan içinde
yürüyor döl
evrenin nabzı gibi
karadır geceleri kan ırmakları
hele de senin katingalarda
amado

hey amado

gece sıcak ve ishaklı
şimdi tütün kırımıdır bizde ege'de
fındıklar çoktan devşirildi karadeniz'de
iri bir çekirgedir şimdi konya'da zaman
'erzurum dağları kar ile boran'

değilse de pek
bir tutam kanlı pamuktur çukurova'da güneş
ve tutuk bir tabancadır doğu'da kimsesizlik
bir yanım yenik yıkık
amado

hey amado
bir yanım diş sular gibi kıraçta
ben hiç adam öldürmedim amado
ve artık tavuk da kesemiyorum
ellerime bulaşacak sanıyorum güllerin kanı
ve savaş dediler mi çocuk çığlıkları doluyor ku-
llaklarıma

viyetnam doluyor amado
kore doluyor
ispanya doluyor amado
boydan boya avrupa
ve savrulup gidiyor güvercinler dönülmez uzak-
llara

kara kara bulutların ötesine amado
özlemlerin ötesine amado

ağıtların ötesine amado

ve ben

**birdenbire ak bir heykel oluyorum boş bir
[alandanda]**

ben hiç adam öldürmedim amado

babam da öldürmedi

anam da öldürmedi

biz hiç adam öldürmedik amado

ama bizi hergün hergün öldürdüler amado

onun için ağıtsıdır gülüşlerimiz

onun için zor geliyor ayrılık

gece sıcak ve ishaklı

amado

hey amado

kaç gün

kaç ay

kaç yıl çeker bu senin riyo dö janeyro

nehir midir gökyüzü mü

yıldız mıdır ceset midir

gemiler toprak kölesi

gemiler firar

kaç yıl gider bu senin kutsal ırmak fransisko
durur
orda
uzakta
kaza grandeleri kolonel inasyo'ların
küçülür burda sazlı sözlü konakları beylerin efendi-
llerin
havada dut rakısı
havada üzüm incir hurma kaysı rakısı
havada kırbaç sesi tabanca parıltısı
birdenbire bir çakal
toprakta mısır buğday tatlı patates
bir de manyoka
madımak maydanoz ebemgümece
harman yeri tarlafaresi filan
geceleri başsız ve çokdişli bir canavardır açlık
saldırır yorgun sürülerine gurbetçilerin
gelip konar kavakinhona senin
benim üç tellime altı tellime
altun tepelikli bir gurbet kuşu
ve sızlar toprakta kemiklerimiz
irkilir bedenlerimizde döl
eşkıya derler bizde
senin orda kangaseyro
amado
hey amado

bitti

bitti

herşey bitti onlar için

anaları yoktur onların

kardeşleri yoktur

yavruları yoktur onların

aşkları özlemleri bekledikleri yoktur

kime diyecekler güzelim diye

kime diyecekler yığidim diye

kime diyecekler gözümün nuru

ciğerimin köşesi

ömrümün varı diye

sarmak için değil artık bu kollar

bu dudaklar uzanamaz artık hiçbir alına

korkuyu kambur gibi taşıyacaklar sevgisiz bedenle-

lirinde

korkarak içecekler bir bardak suyu

ölüme gider gibi varacaklar uykuya

taş taş dökülüp giden duvar
damla damla biten su
hiçbirşey kurtaramaz artık onları
onlar için herşey bitti
sabah yoktur onlar için
yağmur sonu yaz öğleleri
bozulmuş bağların hüznü
ve balıklı gülüşü kapalı denizlerin
ormanların soluyuşu
haykırışı inanmanın
kolkolalığın gücü
umudu kurtuluşun
yok
yok
herşey bitti onlar için

gemiler dolusuyum
amado hey amado
tirenler dolusuyum

tarlalar dolusuyum
amado hey amado
fabrikalar dolusuyum

madenler dolusuyum
amado hey amado
zindanlar dolusuyum

acılar dolusuyum
amado hey amado
ağıtlar dolusuyum

**göktekiler bulut değil
amado hey amado
yırtılışı karanlığın**

**yerdekiler ayak değil
amado hey amado
kurtuluşun yürüyüşü**

**gece sıcak ve ishaklı
yaralı bir geyik gibi yalnızım
kesilmiş karpuz gibi kalabalık
ve umutlu
amado
hey amado**

HANI YA NERDESİNİZ

o gözleri ben
ırgat pazarlarında gördüm
o gözleri ben
ekmek kuyruklarında gördüm
geçtim kan ırmaklarını yaşanmış savaşların
durdum çocuk kaygularıyla
kıyısında bir dünya savaşının
su içerken vurdular ceylanları
çiçekli dalları çekip kırdılar
alabayrak sabahlarda
ateş barut akşamlarda
gördüm ben o gözleri

yaz diyordu ey şair yaz
onbin ağız yüzbin ağız beşyüzbin ağız
yaz diyordu ey şair yaz
söyle bizi
anlat bizi
aydınlat bizi

aldım yüreğimi avuçlarıma
çırpındım kendi pençelerimde
yeter dedim
sokak sokak
dağ dağ dağıldı sesim
yeter dedi onbin ağız yüzbin ağız beşyüzbin ağız
yazdım gözlerinde gördüklerimi
yazdım gözlerinin dediklerini
yüreğim kendi pençelerimde

**ağaçta yaprak gibi oynasrdı gözleri gözlerimde
suda balıktı çevremde yürekleri
elleri dörtbir yana savrulan güvercinler
aaah nasıl da severlerdi beni çılgınca
öl desem yoluma öleceklerdi**

**hani ya nerdesiniz
nere gitti yaz diyen gözleriniz
yaz diye çırpınan yürekleriniz
ben miydim yeter diyen
alabayrak sabahlar mı
ateş barut akşamlar mı
kimdi bu yeter diyen
hani ya nerdesiniz
hani ya nerdesiniz
nerdesiniz eeeey**

KÖPRÜ

ay doğuyor
ay doğuyor
aya bak

dedi kadın
yüzü aydan da güzel kadın
ve baktılar ölü aylar üzerinde gülüp duran ayşafağına
baktılar, yanyana yüreklerinde evcil fırtınalara
ay doğuyor
ay doğuyor
aya bak

eski resimler sürüklerken ölü çerçeveleri
ülkeleşirken gece yapraklarında zaman
kızgın karıncalar mıdır bu karanlıkta
bırakılmış silahlar mı
tepelenmiş yaralılar
yakılmış yuvalar mı
nedir bu karanlıkta?
değil orman
değil su
değil göç
upuzun bir köprü belki
upuzun bir bethoven

önde bütün uçlarıyla kaçak bir kent gecesi
hava kavun ve mazot
ekmeksiz tarım işçileri yolboylarında
dolmuşun pikapında konya kaşık havası
akşam gazetelerinde bir başka faşing
korkularda sevinçlerde kara afrika
batakevlerinde damping
ve silahın birdenbire namus oluşu
ve silahın birdenbire yaşamak

ay doğuyor

ay doğuyor

aya bak

dedi kadın

yüzü aydan da güzel kadın

ve baktılar karanlıkta kanatları kıvılcımlı kırlangıç

İsürülerine

güneşli duvarlardan akıp giderken mızraklı kabart-

İmaları birzamanların

sanki hiç kullanılmamış

sanki garip garip gecekuşları

baktılar ayşafağında tükenip giden güne

on yıl öncesi de bir kadın
yine yolboyalarında işsiz işçiler
yine beton duvarları banka afişli
yine yıkık saraylı tok yarasalar
yine yorgun şilepleri korsan limanlarının
yine yeşil çuhalarda camgözlü kafatasları
yine depresim yine salgın yine kan
yine çarp yine çıkart yine böl yine topla
yine telekslerde kelle hesabı

elektronik aygıtlarında silah vurguncusunun
on yıl öncesi de bir kadın
dalgın gözlerinde sapsarı yalnızlığı savaş alanlarının
yaslanarak öfkesine bir kadın

ay doğuyor
ay doğuyor
aya bak

yüzün belki uzak bir gül, belki bir dağ kuytusunu
çekip gitmek birdenbire, belki pişman bir gülüş.
başını kaldır biraz, yüzünü yıldızlara göm
dur yıkılmış köprülerde, bütün renkleri kullan!
bin yıl öncesi de bir kadın
ceylanların yıldızlı sulara değdiği saatlerde
bıçağın kemiğe değdiği saatlerde
en yangın yüzüyle yaslanıp yalnızlığına
bir gelip bir giden umutlarına
aşkına eşkıya tenhaliğine
uzak gece nehirlerine
ay doğuyor
ay doğuyor
aya bak

ve zaten hiçbir zaman hiçkimse kanmadı bu çeşme-
llerden

belki hiç kanılmayacak
atılmış köprülerin upuzun hüznü
upuzun acısı durup bakmanın

ay hep doğar böyle, güzelim
ay hep doğacak böyle
tut elimden, yum gözlerini
ayak seslerimizi dinle
küskün bir köpek gibi yakın ve uzak
çölde kervan gibi çıplı ve çıplak
müzelerde tozlar gibi
ayak seslerimizi

ay doğuyor
ay doğuyor
aya bak

TAY

giderdi su
giderdi orman
giderdi toprak

kalırdı yok
kalırdı hınç
kalırdı tuz yarası

ve kuzgunlar bileyip açlıklarını
daldırıp etlerimize
girerlerdi güne
ve silip tokluklarını etlerimize
geçerlerdi geceye

solardı bir gelincik
bükülürdü bir menekşe
kapanırdı bir kapı

paslı ve kördü
dönerdi mor içinde
bir kırık söğüt dalı
yatardı toz içinde
yol boylarında hoyrat devedikenleri ve taşsız ölüle-
lriyle
belki bir öc
bir ağıt
büyürdü gün içinde

ağrılı bir sarı koyun bu sabırlı mor üstüne
bir damla kankırmızı çağ çağ yanık üstüne
davullarla
çelenklerle
bir de bayrak
bir de bayrak
vurun dağ dağ üstüne
vurun dağ dağ üstüne

güzelim
yiğidim
orman yüreklim!
senin gözlerin bahar sabahlarımdı benim, a yavru
lyavru
ateşlere susamış madenlerimdi
ellerime ellerime seğirten akarsularım, a yavru
lyavru
okul şarkısıydı senin gözlerin
bereketli sofralarımdı, a yavru yavru

görürdüm
doğu dağlarının karlı nehirlerini
kıyıları al çiçekli karlı nehirlerini
görürdüm kalem bacaklarında senin
fırtınalı burun kanatlarında senin
görürdüm
görürdüm de yüreğinin yürüyen ormanlarını
sürü kuşlarını görürdüm de, a yavru yavru
tıkanır
taş olurdum
kalırdım uğultularda

senin gözlerinde çiçekli çayırları umutlarımın, a yav-
ıru yavru

güneşli beşikleri umutlarımın
harlı ocakları umutlarımın
ve masmavi gülleri

duydukça sesini senin, a yavru yavru

bacalar çizilirdi ufuklarıma

dokundukça sana elim

kel dağlarım ormanlaşırdı

iteleşirdi yüreğimde kurt yavruları

sen koklarken sağlıklı sabahları

tayım benim

güzel öfkem

çeliğim!

seni ben

kırbaç yaralarımın yarattımdı o imansız yo-
l kuşlarda

açlığımın kurt seslerinden

umudumun ırmaklarından

gözyaşlarımdan, a yavru yavru

soylu ağıtlarımdan

damarlarında senin
bozkır yangınları gibi delice koşan
benim öfkem
benim acım
benim özlemlerimdi
a yavru yavru
bu kaypak ışığa nasıl aldandın
nasıl koştun bu dumana bu seher vakti
bu kanlı karanlığa nasıl dolaştın
beni kodun böyle kan yaş içinde
tayım benim
güzel öfkem
çeliğim!
kanlıdır bu dönemeçler kanlıdır kanlı
kahpelik kolgeziyor eli fermanlı
senin bacakların karanfil dalı
kanatların senin ilkbahar yeli
başın senin bulutlarda, a yavru yavru

kervankıran tüküsünü türkü mü sandın
ağıtları öğütleri şarkı mı sandın
beni böyle yorga yörük

a yavru yavru

korku mu sandın

güzel yavrum yiğit yavrum taysın sen
acılarda ateşlerde toysun sen
bilirim bu yolları, bilirim, bilirim de

kanat açamam

bilirim bilirim de yârdan geçemem
yârim bekler beni dağlar ardında
bugün olmaz

yarın ayın dördünde

bir çileli kırsığım ben

yüküm var benim

yaralarım pençe pençe

yüküm zor benim

vurma beni bu yollara, a yavru yavru!

vay be
vay be
tam da kuşlar ötüşürkendi baharda
tam da buğday sütlenirkendi
pamuk liflenirkendi
kar yağarkendi tam da
üzüm ballanirkendi
tam da gülecekkendi kahırlı topraklarım
elim yüzüm çiçeklenecekkendi
vay be
vay be
vay be

nasıl vardı elleriniz
nasıl kanattınız o domur domur mayıs göğünü
nerelere gizlediniz dal uçlarını
mevsimleri n'ettiniz
yeşili kırmızıyı zambak morunu
yavru kuşun sabah sıcaklığını
nerelere kitlediniz akşam yelini
karanlıklar
karanlıklar
ey karanlıklar
nasıl oturdunuz bu ellerle sofraya
ekmeği nasıl böldünüz

ben bu yükü hangi dağa
bilemiyorum
yüreğimi hangi suya
bilemiyorum
kıyıları al çiçekli karlı sular uuy
turnalar uuy
türküler uuy
yollar uuy

gitti o
gitti benim bahar gözlüm
benim orman yüreğim
karanlık sulara karışır gibi
dalar gibi dönülmez uykulara
akıp gitti kör karanlığa

akıp gitti benim yayla soluklun

ben

çileli kısrak

kamçı yorgunu

ben

kaldım

bu yerlerde

kaldım

kıyısında

bu kanlı karanlığın

köpük köpük ter

kelep kelep hınç

derya deniz gözyaşı

KERBELÂ
UZAK
DEĞİL

•pir sultan'ım eydûr yezitler gamda
horasan erleri urum'da şam'da
biz de mihman olduk bir ayn-i cemde
doyup kanamadık hallerinize•

nezaman boynuma gitse elim
büyür kerbelâ'm
nezaman kana değse gözlerim
kerbelâ'da bir akşam

bir uzun havadır munzur
mor bir katar gibi düzölüp gider
saz çalar akşamları pîr sultan göçmenleri
gönlümün terazisi bozulup gider
koca fîrat vura vura başını
hey fîrat
fîrat fîrat
benîm anam döve döve döşünü
kerbelâ uzak değil
ağlama sen

ben de silah çattım munzur eteklerinde
yıldızlara uludum yalnızlığın fıratçasından
gözleri nasıl da gözlerimdi hoooooy
ağrıda benden öte
bir munzur
bir fırat
ve bir gelincik
 üçü de erzincanlı
 üçü de üçgüzeller
 gibi şuramda
ben de kulaç attım dedemlik toşbağalarla
 kıyıları gelincikli fırat'ta
fırat fırat
 hey fırat
insan nasıl allahsarmış gördüm o yalnızlığı
yaşadım allahsarmayı bütün boyutlarıyla
kerbelâ uzak değil
ağlama sen

uzak geldim

seferberlik seferberlik çığırsır ayaklarım
başımdır dolaşır elden ele hergün şam'larda
yüreğimdir her seher bir ak güvercin
bu kaçınıcı yezit

dostlar

bu kaçınıcı muharrem

ben gözüme sürme değil kerbelâ çektim

ağlama sen

'ağlama gözlerim mevlâ kerimdir'

ben bilirim o mevlâyı

mevlâ bizimdir

taze karpuz kokusu

bu benim kanım

dostlar, yüzleriniz neden böyle kuytu gülleri

yüzleriniz bir avuç su

a dostlar

fırat fırat

hey fırat

neyleyim ben suyunu

yangınım kaç bin fırat

çilem kaç bin cehennem

hergünüm bir kerbelâ

bakın hele

**bakın şu soyukahpelilere
sabahın seherini haram etmişler bana
kaygulu geceleri vatan etmişler bana
fırat fırat**

**hey fırat
fırat'ı, dost fırat'ı**

**düşman etmişler bana
nezaman bir ak güvercin konsa dalıma
ak boynundan kanlar sızsa boynuma
nezaman tuza batsam fırat kıyılarında
 yezitler doldursa akşamlarımı
dolaşır kesik başım şam'larda
ürkerim büyük tutsaklığımdan**

yavrum, mazlum bakışım, niye akşamız
niye böyle
 binicisiz at gibi
göçün ucu saplandı karanlığa
 göçün ardı görünürde yok
kim geçmiş bu dağlar kargaşasını
kar kokmuş güneş kokmuş türküsü kimin
 kim dökülmüş kızılırmak'lara binlerle

**bakarım biryanıma
derim yüzülür
bakarım biryanıma
etim kıyılır
sallanır ak bedenim yağmurda yaşta
urganı boynunda dedem görünür
tutuşmuş ali kuzularının ak çadırları
aşar gelir çığlıkları anacıkların
adımın arkasında
taptaze yaram görünür**

kerbelâ aşkım benim
umudum öfkem açlığım
kalabalık yalnızlığım
 çocuk saflığım benim
fırat fırat
 hey fırat
muhanete muhtaçlığım
 kerbelâ benim

onlar hep yezit'tiler
 ben hep hüseyin
onlar çöle akar gibi akıp gittiler
 ben geldim buralara
 fıratlaşarak
kerbelâ uzak değil
kerbelâ uzak değil
ben bilirim bu kavgayı
ağlama sen

ÇOĞALTAN ACI

duvarın

biryanında onlar

biryasında ben

kökleri bir

dalları bir

ağaçlar gibi

karanlık bütün kudurmuşluğuyla yüklendi göğüsle-
rine

onlar

biryanda ağrıdılar

ben

biryanda

taş taşı nasıl yerse
diş dişi nasıl yerse
et eti nasıl yerse
ah ulan ah

o ne çetin direnişti böyle o
vay benim duruşu yangın yangınım
vay benim gülüşü şafak şafağım
direnişi tunç tuncum
çelik çeliğim

iki yılda
ikiyüz yıl yaşadım
tattım iki yılda daniskasını
acının
umudun
ve kızgınlığın
ağaçlar birdenbire yaşlı
aynalar birdenbire eski
sokaklar birdenbire ters
birdenbire kayıp gitmiş gibi altımdan toprak
iki yılda
ikiyüz yıl yaşlandım

ey acı
etimden damla damla
 yüreğimden sellercesine
sen
 insan etinin neresindesin
ipler damlar kurşunlar
 ışkenceler siz
ve sen ey
 ekmekten
 sudan
 dosttan aziz kurtuluş
sen
 acının neresindesin

ŞÜKRÜ BABA AÇIKLAMASI

kardelen deler karı
öper güneşi ağzının kıyısından
adam zorlar duvarları
adamın elleri kan
 alnı kan
 ekmeği kan

ne kurda benziyor şu insanoğlu
 ne de kıraçtaki aluca
düşmeyegörsün anakarnına
kesilmeyegörsün göbekbağcığı
geçmişle geleceğiyle
 koşkoca bir dünya omuzlarında

yapayalnız mısın dünyada
itiyor mu seni doğduğun toprak
köşebaşlarında harâmiler mi
etmişler mi içine ekmeğinin
salacaksın köklerini toprağa
güneşi çınarla selamlayıp
fırtınaya meşeyle duracaksın
tutunacaksın dış dış
tutunacaksın pençe pençe
geçireceksin kılcal damarlarım evrenin damarlarına
gül olup açılacaksın seher seher
ceviz olup döküleceksin
sana bir mi vurdular
derlenip toparlanıp
sen iki vuracaksın
yoksa yoksun
silerler adını karatahtadan

nezaman sıcak bir somuna uzansa elim
tarlalarda tıraktörler döner avcunda
sapanlar yüzbin yıldan derin çizer alnında
güvercinler uçuşur sesinde onun
nezaman alanlarda kalabalıklar görsem
direklere bayrak bayrak çekilir eli
yollarda yapılarda gülümser yüzü
sanırım kurtuluşu insanoğlunun

fesleğen burcu burcu
gül kattım arasına
tam yedi yıl askerlik
yedi yıl vatan borcu
anlatsa dili olsa da geçen yılların
anlatsa dili olsa da şu ayakların
 aman oğul bu bir destan
 tokat'ta doldurdular bizi camiye
 torbalarla şalvarlarla kaşıkkalıbı
 arkamda kimim var ki ağlaya
 kim sora kim araya
 falan fıstık oğlu falan feşmekân
 'varın bakın torbasında nesi var
 bir çift kundurası bir de fesi var'
 tokat'tan aldılar mı bizi camiden
 düştüğ mü yollara batum'a doğru
 atları sürdük mü suya batum'da
 aman oğul bu bir destan
 arpa seçmek neyse ne de fıskıdan
 ille de tüfek karıncası
 ille de tüfek karıncası

erikler erken çiçeklenir
elma çiçek açtı mı yaz
armut kıraçta gerek
poyraza kayak dikmezsen olmaz
salatalık vaktinde sulanmalı
döl döktü mü salatalık
çiçeğe durdu mu kabak
hele de asmalar domurdu mu
ışıldadı mı yaprakları kavakların
ishaklar ötüştü mü geceleri
menevşeler tüttü mü yelin önünde
bir de çoban ateşleri dağlarda
bir de bir yüksek hava
borcun da yoksa eğer
alacağın da yoksa
aman oğul bu bir destan

yapayalnız mısın dünyada
harâmiler kesmiş mi subaşlarını
tutunacak bir dalın bile yok mu
günleri semer gibi sırtında
aman oğul bu bir destan
verseler şu dünyanın bütün ağaçlarını
el değmemiş yozlarım kırdı kırakta
acımasam aşılasm dal dal
donatsam gelin gelin
geçirsem alfabeden liseden fakülteden
bir çırpıda otları ağaçları kuşları bö-
cekleri
mavisi başka olurdu bu sabahların
pembesi başka
akşamlar böylesine boynubükük olmaz-
dı

bu adam benim babam
babaların en babası
insanların en hası
yüreği düğün sofrası
direnci sabır kayası
ellerini bir görmeyin
elleri ellerin en irisi
elleri bal arısı
seferberlik'ten gelir künyesi
kurtuluş'tan çıkar dosyası
ben beni bildim bileli
ben beni bilmezden de önce
 kavgası ekmek kavgası
verin kadın gibi toprakları eline
 beslesin dünyanın aç çocuklarını
götürün antalya'ya dörtyol'a
 toroslar gibi yığsın portakalları
götürün aydın'a manisa'ya maraş'a
 üzümleri incirleri harmanlasın dağ gibi
zeytinler ceviz ceviz
armutlar yarım kiloluk
zerdaliler şekerpare güneş kokulu

bu adam benim babam
babaların en hası
mayası insan mayası
yumruğu toros kayası
ben beni bildim bileli
ben beni bilmezden de önce
istiklâl nedir bilmedi
özgürlük nedir görmedi
yaşamak nedir tatmadı
 önce ekmeğin kölesi
 sonra ekmeğin kölesi
 hâlâ ekmeğin kölesi
 şu rezil kepaze düzende
 sekiz çocuk babası
 benim babam şükrü baba
şimdi madalya takıyor döşüne
 istiklâl madalyası

PİS BİR AKŞAM

bir paket sigarayı ucuca eklemişim
dilim dönmez olmuş ağzımda
öksürdükçe felâket başım ağrıyor
öyle de bezginim ki
öyle de yalnızım ki
çekilir gibi değil şu gazeteler

aylardan aralıkmış
aralık yazıyor duvardaki takvim
nedense hiç sevmedim şu aralığı
etimde kıymık gibi ağrıyıp durdu meret
çok mu hırpaladı soğuklar çıplaklığımı
işsiz mi kaldım birdenbire bir sabah
ihzar mı yedim icra mı
uykulardan mı alınıp götürüldüm
kötü haberler mi yoksa
yoksa sevip alamadım mı
çok mu karaladılar yoksa
birgün karım diyeceğim yavruyu
bilmiyorum
bilmiyorum
naziler geçmiş bir şehir sanki içim

karşımdaki pencereden anıtkabir görünüyor
onun biraz berisinde bankalar
bankaların berisinde bir şirket
onun biraz berisinde bir kedi
kedinin gözlerinde güvercin
güvercinin tüylerinde bir akşam
«yine akşam yine akşam yine akşam»
«göllerde bu dem...»

aaaaaah ah
«ah eylediğim serv-i hıramanın için» değil
bilsen nasıl da içmek istiyor şimdi canım
bol biberli bol soğanlı bol rakıli bir kuytu köşe
alkol öfke gibi dalamış damarlarımı
ne anlatan belli ne anlatmıyan
ne ağlıyan belli ne gülen
havada karmakarışık
havada anlaşılmalıyan
havada hem herkesin
hem de hiç kimsenin olmıyan
aaaaaah ah
nasıl da içmek istiyor şimdi canım

**ben olsam anıtkabir demezdim
çünkü ben hiç sevmiyorum kabir sözünü
ve sonra mustafa kemal'i
daha çok seviyorum atatürk'ten**

**HERYERDE
BİRDEN
OLMAK**

dün gece tiyatroydaydım
merhaba a
merhaba b
merhaba c

ah ah ah ah ah
hepiniz de burdasınız
hepimiz de buradayız
kanişler bakım ister
evet biraz aspirin
uzun yaşar çiçekler
çiçekler uzun yaşamalı
çiçekler taze kalmalı
çiçeklerin suyu hergün
evet biraz aspirin

masmavi bir kürenin yüreğine bir bıçak
kan sızan ak kavaklar
baktım

arandım onu
o yoktu oralarda
hepimiz oradaydık
o yoktu oralarda
dedim: görmediniz mi
dediler: yooook yok

dün akşam sergideydim

merhabe a

merhaba b

merhaba c

yâni hep buradayız

yâni hep birarada

yâni keyfimiz gıcır

ah ah ah ah ah

ne mutlu türküm diyene

ne mutlu sergi görene

ne mutlu kokteyl içene

tablolar hiç de benzemiyor asılmışlara

şu sarının bir başka sarıyla hiçbir yakınlığı yok

kırmızı benzemiyor sabahki gözlerime

şu mavi belki biraz yalnızlığımı

ama neden bunalmamış bu yeşil

bu kara benzemiyor kayguma

çizgiler küçük memur

lekeler tutsak

dışarda kaldı cadde

dışarda kaldı grev

dışarda evlerin kanlı bıçaklılığı

bu renkler

bu duvarlar
oh oh oh oh oh
yâni hep buradayız
yâni keyfimiz gıcır
baktım
arandım onu
o yoktu oralarda
hepimiz oradaydık
o yoktu oralarda
dedim: görmediniz mi
dediler: yooook yok

dedim
ola ki maçlardadır
aldım başımı gittim maçlara
stadyumlar hıncahınç
kadınlar
kızlar
oğlanlar
çığlık çığhğa bir kalabalık

kim demiş geri kalmışmışık mışık
kim demiş az gelişmişik mişık
kim demiş borçlu doğuyormuş bebeler
lâf ulan lâf
lâf ulan lâf
lâf ulan lâf ki ne lâf ne lâf ne lâf
işçi köylü küçük esnaf
kaynaşmış bir kitle olup
ya ya ya
şa şa şa
fenerbahçe çok yaşa

baktım

arandım onu

o yoktu oralarda

bıyıklar saçlar memeler

hepimiz oradaydık

o yoktu oralarda

dedim: görmediniz mi

dediler: yook yok

dedim

ola ki sinemadadır

kaldırdım yakamı daldım sinemalara

kadınlar

kızlar

oğlanlar

süt girip bir kapıdan

yoğurt yoğurt çıkıyorlardı öbür kapıdan

kiminin gözleri ıslak

kiminin kovboydu tabancaları

ve mutlaka yağmur vardı

ve mutlaka yağmur yoktu

evler ağaçlara asılmışlardı

ağaçlar ışıklara tutunmuşlardı

bekçiler hırsızları kovalarlardı

bekçilerin kadillakları yoktu

kaldırımda durup öksürürlerdi

bir kurbağa yavrusu sıçrardı ıslaklığa

ucuz şarap ıslatırdı bulvarın kuytularını

ah ne filimdi ne filimdi ne filim

o kadar çok ağladım ki

o kadar çok güldüm ki

eşşek ne anlar hoşaftan

baktım

arandım onu

o yoktu oralarda

avuçları terli kızlar oğlanlar

ve biryerleri mutlaka ıslak

hepimiz oradaydık

o yoktu oralarda

dedim: görmediniz mi

dediler: yooook yok

taktım takıştırdım vurdum bulvara

bulvarda kürk mantolar

bulvarda dantel külotlar

bulvarda binbir oyuncak

kadınlar

kızlar

oğlanlar

vay anam o ne bacak

vay anam o ne kalça

o ne göğüs o ne saç o ne et o ne but

itilişip bu kapıdan
sürtünüşüp şu kapıdan
çıkılışip o kapıdan
tarhlarda da çiçekler mi
dallarda da bulutlar mı
fidan fidan umutlar mı

neye baksan

 yiyip içmek

neye baksan

 döküp saçmak

neye baksan

 vay anam vay

 allahına sevişmek

baktım

 arandım onu

 o yoktu oralarda

kucakları kitaplarla kızlar geçtiler
bıyıkları yeni terli gençler geçtiler
sigarayı silah sanan delikanlılar
hepimiz oradaydık

o yoktu oralarda

dedim : görmediniz mi

dediler: yooook yok

dedim

ola ki pırlalardadır

o portakal güneşler o atlas sular

dedim

ola ki dağlardadır

o çamlar o çam gölleri

dedim

ola ki yollardadır

bindim kayan yıldız gibi otobüslere
ninni ninni gemilerle aştım dişi suları
harmanlara gittim ağustoslarda
üzümler toplanırken gittim
tütünler kırılırken gittim
pamuklar devşirilirken
ağlar çekilirken sabaha karşı
fabrikalar dağılırken
çelenkler konulurken
kurtuluşlar kutlanırken
marşlarla yürünürken
şarkılarla gülünürken
mendiller sallanırken

ağıtlar düzülürken
bayraklar çekilirken
gittim aradım onu
aradım çarşılar da
aradım mitinglerde
aradım grevlerde
aradım ne ki güzel
ne ki canlı
ne ki diri şu yeryüzünde
aradım onu

o
yoktu
herşey
herkes
her alçaklık şu yeryüzünde

o
yoktu

nobel düşü görüyordu katil pezevenk
nobel düşü görüyordu hırsız satılmış
kanlı ellerini soframdan alıp
yeni doğmuşların sütüne uzatıyordu
kim ki tükürmüş suratına çağın yargıcı
hepsi vardı bu topraklarda

flnk atıyordu

ama o

o

yoktu

dedim: görmediniz mi
dediler: yooook yok
bükülmesin diye boyunlar
dinsin diye gözyaşı
namluya kurşun diye sürdü o yüreğini

davul çaldım
davul çaldım duyan yok
anam anam anam anam
uzun ayak
kısa ayak
rap rap rap
bir ölçüde basmadıkça toprağa
akmadıkça denize nehirler gibi
atlasak da
sıçrasak da
yırtsak da bilmemnemizi
kurtuluş yok
kurtuluş yok
kurtuluş yok

*
197

**MUTLULUK
BENİM
ŞİRİN'İMDİR**

**ben hiç turna görmedim
ama tanıyorum turnayı türkülerden
biri bir turnalı türkü tuttursa
hele de tirendeysem
hele de hapisteysem
yitirmişsem sevdiklerimi
oy dağlar dağlar**

mutluluęu hiç görmedim
ama tanıyorum yokluęundan
geceler böyle olmazdı herhal
ayrılık getirmezdi kucaklaşmalar
durup durup iekmeler
kıyı köşe ağlaşmalar
lme kurtuluş denmezdi herhal
sevişmek suç sayılmazdı
yaşamak byleile
mutluluk dilesen birine
ağlıyasım gelir ardından
mutluluk benim şirin'imdir
oy dağlar dağlar

nâzım'ı hiç görmedim ben
o çıktı ben girdim içeri
gördüm toprağını o acı gülün
o kuş ancak o bahçelerde
nesini anlatayım ben özgürlüğün
gün olur zincire vurulmaktır özgürlük
gün olur
göğsünü gere gere
ışık çalmak caddede

o çekip gitti buralardan
o çekip gitmezden önce
bilmezdim gitmenin ne olduğunu
şimdi kim gitmelerden söz etse
karanlıkta bir baba
sessizce öpüyor çocuğunu

yapın bunun resmini
yapın bunun heykelini
müziğini şarkısını
yapın bunun romanını

oy dağlar dağlar

SUSAN SU

yel eser
kalır yapraklarda
geceler boyu ağladığımız

su akar
kalır taşlarda boyu
sızlaşır ayaklarımız

ne dedik
ne yaptık
hepsi ortada
işte ellerimiz
işte alınlarımız

kiminin yüreciği çoktan karıştı güneşe
kiminin yüreciği solar güneşsizlikte
dostlar
 kaldık buralarda
dostlar
dostlar
 ne belli yaşadığımız

şiiir mi?
sen en güzelini yazdın, kardeşim
resim mi?
sen en güzelini yaptın, kardeşim
şarkı mı?
bundan böyle haram bize şarkı söylemek
 ıslık çalmak bahar sokaklarında

vuruyorlar suya
vuruyorlar suya
susuyor su
uyuyup uyanıp
dönüp dolaşıp
yıldızlara havlıyorlar
susuyor su
neyin temelini kurtaracaklar
hangi temeli
bu kana susamışlık
bu korku
susuyor su

bir nokta var
ateşin ateşe soğuk düştüğü
demirin demire dikey
ve sözün
yıkılmış orman gibi sızladığı
yağmur altında

çok uzun konuştuk, doldurduk vakti
şaşkınlık çoktan sürfeledi güzelin gözlerine
şu dünyada en tatlı şey
herhalde can
ve herhalde kardeşim
sen işte ondan geçtin

ne desek
hiç
ne yapsak
boş
o eşsiz güzelliğin senin
parlıyor gündengüne büyüyen ağrımızda

BENDEN BİLMEYİN

**istanbul'da bir fabrika
fabrikayı ben koymadım oraya
ben diyorum ki size
istanbul'da bir fabrika**

**fabrikayı işçiler çalıştırır
işçileri bir milyoner
ben diyorum ki size
fabrikayı işçiler çalıştırır**

**grev gittikçe büyüyor
grevi ben istemiyorum
ben diyorum ki size
grev gittikçe büyüyor**

**bini boşaldıkça biri doluyor
binini ben boşaltmıyorum
ben diyorum ki size
bini boşaldıkça biri doluyor**

bu düzen beyler düzeni
bu düzeni ben yapmadım
ben diyorum ki size
bu düzen beyler düzeni

ortalık gitgide karışıyor
ortalığı karıştıran ben değilim
ben diyorum ki size
ortalık gitgide karışıyor

birgün kıyamet koparsa
kıyamet kopsun istemiyorum
ben diyorum ki size
birgün kıyamet koparsa

gençler kuytularda öpüşüyorlar
marulun vakti geçti
şimdi karpuzlar kızaracak
ardından fındık fıstık
ardından ayva
ayvayı sarartan ben değilim
ben diyorum ki size
gençler kuytularda öpüşüyorlar
ayvanın vakti

BİR BAŞKA TEPEDEN

kimin yüzüne baksam
salkımsaçak suç
salkımsaçak kir
silahlar konuşuyor uzak dağlarda
yolunmuş çiçekleri bir bir
tepelenmiş içimin has bahçeleri
düşünsem neyi
yaklaşısam neye
uzatsam elimi okşamak diye
bir kör bıçak gülüyor körpe etlerde
kararıyor masmavi sabahlarım

bilmem ki nece dursam
nece sorsam bu işin hesabını
kimlere nece desem
bu oyundan bıktım artık
bu bakkalca alverlerden
bu renkten bu boyadan
bıktım usandım artık
hangi kapiya varsam ardında leş kokusu
hangi perdeyi çeksem ellerimde tiksinti
ölü çocuk taşıyor bana akşamlar
bu oyundan bıktım artık
ekmek yüzlü bu yalandan
bu maskeden bu giysiden
bu yorumdan bu sonuçtan
bıktım usandım artık
kimin yüzüne baksam
salkımsaçak suç

ey denizler, bunaldıkça sığındığım mavi sonsuzluk
ormanlar bulutlar ey sıradağlar

 içimin soylu kalıntıları

ve ey karanlığa gömülen atlıları yalnızlığımın

 nesine alkış tutayım bu kasaplığın

 nesini yücelteyim bu yıkıntının

bir yer ki geçilmiştir ırzına sütün

 etin

 ekmeğin

bir yer ki yakmaz olmuş kirleri ateş

çorbayı tadıtmıyor tuz

 orada yoktur güzel

 orada yoktur sevgi

 orada yoktur insan

 orada

 orada

 orada ey benim kalebent soyluluğum

 orada kan içinde kolum kanadım

derim ki ben size
 sütü kurtarmak gerek
derim ki ben size
 eti kurtarmak gerek
ateşi ekmeği tuzu biberi
derim ki ben size
 şükürü kurtarmak gerek

DURAKTAKİ IŞIK

gelişimiz götü mumlu mektupla olmadı bu dünyaya
gidişimiz bando davul olmayacak elbet
geldik

açmasa olmayacak çiçekler gibi
direndik

zincirini çürüten mahkûmlar gibi
bekledik

biryerlerden çıkıp gelecek diye
gelecek de gözyaşımız dinecek diye
kirimiz pasımız yunacak diye
karnımız adam gibi doycak diye
haksızın damına koyacak diye

gelmedin ulan
gelmedin ulan
gelmedin
gardiyan ettin bizi bu gecelere

yavrum

hasan hüseyin

övünmeyi şişinmeyi biryana bırak
neyini tattın oğlum
neresine dokundun şu ellerinle
tamam oldu mu ağzın
burnun tamam oldu mu
tamam mı kulakların
doydu mu biryerlerin

yavrum

hasan hüseyin

öptün mü güzel oğlum, güzel güzel kızları ağızların-
dan

okşadın mı has bahçede hârika memelerini
içtin mi içkilerin heyheylisini
yıldızları topladığın oldu mu geceleri
gemilere bindin mi oğlum hasan hüseyin
uçaklara bindin mi
füzelere bindin mi
nusaybin'i geçtin mi oğlum hasan hüseyin
övünmeyi şişinmeyi biryana bırak
kaç kundura kaç gömlek
kaç ekmek kaç sigara
bir çubuk sazan balığı ölü çaylardan
ve bir deli dilenci öğle ezanlarında

ne senet verdi kimse bize
ne de bastık sözleşmeye kalıbımızı
ey feşmekân oğlu falan festekiz
kalacaksın şu kadar yıl
yapacaksın bunu bunu
yiyeceksin şunu şunu
göreceksin onu onu
sonra da ey benim cânım 'efendim
yaprak düşer gibi daldan
ey feşmekân oğlu falan festekiz

geldik
hemen gidecek gibi
kaldık
bir şey diyecek gibi
dedik mi demedik mi
zincirde yatanlardan
yatacaklardan belli

öyle bir kargaşada açtık ki gözlerimizi
soygun çalar vurgun oynar
otuzun tadı nedir
tadı nedir kırka merdiven dayamanın
meyvalardan neye benzer elliden öte
kaç beş köşelidir yetmişbeşlerde dünya
seksende ne görünür kadın bacakları insanın gözüne
seksenden öte giden yolda ne yandan doğar güneş
öpüşmek tuzlu mudur ekşi midir kekre midir yoksa
belâlı bir uçurum mu dönüp geriye bakmak
ne soracak vakit bulduk
ne de bir söyleyen çıktı
yaşadık yetmiş yaştın bütün sığılıklarını daha onbeşi-
lmizde
yaşadık otuzbeşte onbeşin
o buğulu
o bulanık
o delicoş düşlerini
uzandıkça uzaklaştı bizden o yüklü-dallar
kıyıları kaçtı ellerimizden biz çırpındıkça
bir yer ki medet umar insan ölümden
çek ipini öylesi yaşamının
yüz yıl da yaşasan değmez bir boka
bin yıl da yaşasan
arkası boş

belki de en güzeli
en yiğitçesi
denize dalar gibi dalmak kavgaya
anılarda yaşamak

alın ulan kavat oğlu kavatlar
alın ulan deyyus oğlu deyyuslar
alın da düşün yola

100 LIRA